

Slutmännarna i Grebo-Lunken. Längst fram Gun-Marie Falk och Katarina Arpfors. Bakom dem fr v Lars Brandt, Ivan Wallberg, Per Kjellberg och Torbjörn Brännsten

Var fjärde församlingsbo deltog:

Nisses blandning och Wallbergarna på premiären av 24-timmars i Grebo

I 24 timmar, dvs ett helt dygn, sprang dom runt, runt, runt i elljusspåret i Grebo. Dom sprang när åskan gick och det haglade. Dom sprang när fåglarna sov, när solen gick upp. Hela tiden var sex personer på språng. Men kom ihåg en sak, sade Gunnar Falk, som är ordförande i Grebo skid- och motionsklubb, det här är ingen tävling.

Kantänka. Men nog var 24-timmarsloppet Grebo-Lunken ett arrangemang med många poänger. Ta t ex frågan om hur pass mycket "först" man i Grebo var med ett 24-timmarslopp på apostlahästar.

Tja, säger Kenth Fransson som basar för Grebo IK, vi är först i Grebo, med allra största sannolikhet i Åtvidaberg, säkerligen i Götaland. Och vore det inte för ett liknande lopp i Västerås f he (= före hurtbulleepoken) skulle vi nog varit först i hela Sverige.

□ Första samarr

En annan fines i sammanhanget är att det här är första gången sedan skilsmässan mellan fotboll och skidor i början på 70-talet som Grebo IK och Grebo SoMK samarrangerar ett evenemang. Ingen i klubbarna vill påstå att Grebo-Lunken är ett steg i riktning mot en sammanslagning. Men däremot mot ett utvidgat samarbete.

Tillbaka till loppet. Arrangörerna gick ut litet försiktigt i marknadsföringen. Man ville lära sig litet av eventuella misstag innan man slår på stora trumman. Så fler än sex lag fick man faktiskt inte ihop.

□ Varje hushåll

Det låter ganska litet. Men om man betänker att alla sex lagen kom från Grebo så ökar respekten. För i hela församlingen bor 1 000 personer. Eftersom nu 250 var med i Lunken så betyder det att nästan var fjärde församlingsbo ställde upp. Tar man och räknar bort alla pensionärer och alla barn under tio år så blir det

var tredje. Eller ungefär en från varje hushåll. Med statistik kan man komma långt.

Bland lagen syntes Wallbergarna. Där alla hette Wallberg i efternamn. Förutom två som är ingifta i släkten. Där fanns också Vilstråket. För att inte tala om Nisses blandning.

□ 1 300 km

Bland löparna, lufsarna, lunkarna och snabbgångarna fanns folk i alla åldrar, från 5 till 70 år. Där fanns en som körde två timmar i sträck. Inte en enda växling missades. Sammanlagt avverkades omkring 1 300 km.

Vid start- och målplatsen var det dygnet igenom liv och rörelse. Alldeles särskilt mycket förstås vid spurten då alla lagens sista-

män lagerbegränsade defilerade i mål. Sedan lottades det ut tre priser till varje lag.

□ Kommer tillbaka

Både i Grebo IK och Grebo SoMK var man hejnöjd med premiären av Grebo-Lunken. Inget är ännu bestämt. Men allt talar för att Lunken kommer tillbaka nästa år och då troligen i litet större format.

Förutom alla andra tusen och ett evenemang i Grebo har man särskilt två som väckt uppmärksamhet. Det är skid- och motionsklubbens långdistansloppning Greboloppet och IK:s Gruvsvängen. Det sistnämnda har faktiskt slagit sitt eget deltagarekord varje år.

Och nu kommer Grebo-Lunken. Var så säker!

CHRISTER BERG

Åtvidscenterns handlingsprogram: Satsa intensivt på småindustrin

Vi i centern arbetar för allas rätt till arbete. För Åtvidabergs kommun är lösningen en intensiv satsning på småindustrin, en differentierad industri med stort inslag av hantverksmässig tillverkning. Dels är en sådan industri mer okänslig för konjunktursvängningar, dels passar den in i vår typ av kommun med stor landsbygd och spridda tätorter. Centern kommer att ge allt stöd åt en fortsatt satsning på stöd för utveckling åt redan befintliga företag, underlättandet av nyetableringar och ett effektivt tillvaratagande av invånarnas egna produktidéer.

Det skriver centerns kommunorganisation i Åtvidaberg i det förslag till kommunalpolitiskt handlingsprogram som man antog på ett möte i fredags. Även om det i förslaget inte finns med så många lokala orts- eller områdesangivelser så är det ändå ingen tvekan om att det är Åtvidabergs kommun det handlar om.

□ INGEN STORSTAD

Centern varnar för att släppa in ett storstadstänkande i planeringen. I Åtvidaberg har vi förmånen att bo på en ort med fin natur och bebyggelsemiljö. Vi måste akta oss för att överdimensionera trafikplaner, i onödan skövla den harmoniska kulturbebyggelsen och förstöra grönområden. Utvecklingen skall planeras och genomföras med eftertanke och försiktighet och med invånarnas bästa för ögonen.

Partiet påminner om att Åtvidaberg inte bara är den stora tätorten utan också en stor bit landsbygd. Även landsbygden måste leva vidare med för de där bosatta god livsmiljö och trygghet. Det betyder att man måste hålla ett visst mått av service även i ytterområdena med bra kommunikationer, bra bostäder, skolor, äldreomsorg, bibliotek osv.

□ PLANERING SVÅRT

Planering av byggandet är ett svårt område, skriver centern. Man måste vara lyhörd för önskemål och behov. Det är lätt att planera fel. Nu vill partiet aktivt arbeta för att möjligheten till ökat byggande ökar utanför planlagt område. Man pekar också på behovet av hyreslägenheter för ungdom, inte minst i ytterområdena.

Man förordar fliseldning i värmecentraler i nyanlagda bostadsområden. Planberedskap ska finnas för industrier, inte bara i tätorten. Självklart är det, menar centern, att åkermark endast i undantagsfall tas i anspråk.

□ FAMILJEDAGHEM

Under rubriken Den sociala tryggheten hävdar centerpartis-

terna att man riktar in sig på att skapa trygghet för alla. Man vill ge barnfamiljer större valfrihet att ordna barn tillsynen och vill bli satsa mera på familjedaghem.

Centern kräver en decentraliserad äldreomsorg genom byggandet av fler servicebostäder i ytterområdena, inte bara som planerat i Falerum. Äldre bör så länge det är möjligt få bo kvar i sin invanda miljö.

□ BYGDESKOLOR

Nya skolor för byggas så att det är möjligt att använda dem till något annat om det skulle inträffa att en skola är onödig just på den platsen. Man säger sig värna starkt om bygdeskolorna och säger att det är en skyldighet att ge barnen en personlig miljövänlig

skola med små klasser inom rimligt avstånd från bostaden.

Centern vill ha en gymnasieskola till Åtvidaberg. Man vill också ge studieförbunden bättre stöd. Bidragsreglerna bör ses över och bildragen fördelas mer rättvist, skriver man.

□ FRISKVÅRDEN

Slutligen tar partiet upp fritiden där man förklarar att satsningen på motion och idrott är en billig form av försäkring. Därför vill centern satsa på en bred bas och tillgodose alla önskemål inom friskvården, naturligtvis rättvis fördelade över hela kommunen.

Åtvidabergs rika natur med stora fritidsresurser måste ta tillvaras. Men naturen ska brukas, inte förbrukas.

CHRISTER BERG

ÅTVIDABERG

Cykelturerna slut i Grebo.

På torsdagen avslutades vårens cykelturer i Grebo. Motionscyklingen har anordnats av Grebo skid- och motionsklubb och hållit på i åtta veckor. Sammanlagt kunde arrangörerna räkna in 576 starter på de femton tillfällena. Var och en har kunnat åka en valfri sträcka mellan en och tre och en halv mil. Flitigast i sadeln var Majken Gustavsson som noterades för fjorton motionstillfällen. Vid avslutningen på torsdagen lotades flera priser ut. Cykeln tillföll Barbro Gordon. Vinnare blev dessutom Birgit Jonsson, Tord Nyringer, Gunilla Arpfors, Inga-Lill Wilzén, Irene Bäckström,

Majken Gustavsson, Irene Johansson, Inga-Britt Arpfors och Gun Wallberg.

PRO:s musikanter på turné. Åtvidabergs pensionärsförenings sång- och musikgrupp har gett prov på sitt musikaliska kunnande vid ett stort pensionärsmöte i Hycklinge. I en till bristningsgränsen med pensionärer från Hycklinge, Kisa och Horn fylld lokal svarade Åtvidsmusikanterna för underhållning i två avdelningar. Sång- och musikgruppen med Arvid Andersson som ledare fick ett stort tack av landstingsman Yngve Fäldt, Horn.

DEN SISTE HYRESGÄSTEN har lämnat de båda stora gamla käkarna vid Stortorget i Åtvid. Under veckoslutet flyttade Ingvar Lindstén över sin guldsmedsfirma till nyinredda lokaler i gamla Domus. Så nu är det alldeles tomt i "signalhusen". Om två veckor påbörjas den rivning som det talats så mycket om i några år. Här ska inte rivas för att ge plats för luft och ljus. Utan för ett stort affärs-, kontors- och bostadskomplex i en stil som anses smälta in med övrig bebyggelse kring torget. Husen som ska rivas är faktiskt de allra äldsta kring torget. Det äldsta byggdes 1907 och moderniserades på mitten av 50-talet med vattenklosetter och tvättställ. Det finns folk som bott här i 50 år. Dock inte Ingvar Lindstén. Han flyttade hit affären för fem år sedan. Innan talet om rivning kom igång

2/7

3/7

ÅTVIDABERG

Skolstyrelsen har antagit skolmåltidskommitténs förslag var inköpen av skolmat ska göras nästa år. Beslutet innebär att man köper mjukt bröd från KF:s bageri Promus, hårt bröd från Wasa, specierier från Promus, djupfryst från ICA, mjölk och smör från Arla, ost från Riksost, kött och charkvaror från Kooperativa charkfabriken, potatis från Trädgårdshallen, färsk fisk från Nordsjöfisk och livsmedel till skolköken köps på Domus i Åtvidaberg.

Till studierektorstjänsten vid låg- och mellanstadieskolorna i Åtvidaberg har skolstyrelsen beslutat att i första hand förordna Staffan Brisfors, Mjölby, och i andra hand Rune Ekstraöm, Åtvidaberg. Beslutet var enhälligt. Till tjänsten som skolkamrer har utsetts Ebbe Lundgren, Åtvidaberg. Edit Svärnh har utsetts till lokalvårdare vid Centralskolan. Agneta Backgård-Flank, Tyresö, har anställts som vikarierande skolpsykolog. Ann-Charlotte Elander, Linköping, har utsetts på tjänsten som deltidsanställd skolsköterska vid Grebo och Björståters skolor.

Förordnanden. Följande lärarförordnanden har utfärdats: Ann-Britt Eriksson, speciallärare, Harriet Insulander, familjekunskap, Ulla Sandqvist, barnkunskap, Jörgen Ragnarsson, teckning, Kerstin Magnusson, hälsa, Anna-Brita Carlsson, maskinskrivning, Eva Anund, textilslöjd, Birgit Pettersson, textilslöjd, Birgitta Severin, speciallärare, Monica Blomberg, speciallärare, Margareta Kvillmark, mellanstadiet, Annette Torstensson, lägstadiet, Lena Pettersson, speciallärare, Folke Claesson, gymnastik, Pia Vannevik, speciallärare, Anne Rudenmo, mellanstadiet, och Margareta Croon, speciallärare.

100 000 kr för mycket. I en notis i lördagstidningen påstod vi att kommunalrådet Carl-Eric Ahlström skulle ha sagt att det förekom ett bud på 125 000 kr på de två fastigheter i Stäckö som i maj såldes på exekutiv auktion. Egentligen sa han 25 000 kr. Däremot är det riktigt att kommunalrådet direkt klippte av budgivningen med ett bud på 150 000 kr. Det är också riktigt att fullmäktige vid samma tillfälle beslutade satsa 16 360 kr på högtalaranläggningen, talarstol m m i fullmäktigesalen.

Sommarmusiken fortsätter på onsdag med ett program i stora kyrkan och med deltagande av de tre musikdirektörerna Birgitta Berg, Ralph Gustafsson och Nils Ankarstrand. De två förstnämnda kommer från Stockholm och tjänstgör i sommar som lärare på kantorskursen i Linköping där Nils Ankarstrand är examinator. Ralph Gustafsson som tillhör den unga orgelgenerationens allra skickligaste musiker kommer att spela en del solostycken och även ackompanjera de båda andra, när de sjunger psaltarpsalmer av olika tonsättare.

Missionsdag i Grebo. Trots en mulen morgon kunde missionsdagens gudstjänst i Grebo som vanligt firas i kyrkoruinen, till och med i strålände solsken. Kommunnister Per Boo predikade och förrättade två dop. Grebo kyrkokör medverkade. Bland de många åhörarna var inslaget av personer klädda i bygdedräkt påfallande stort. Efter gudstjänsten inbjöd Grebo hembygdsförening till kyrkkaffe i Klockaregården. Även här deltog flera utflyttade Grebobor och hälsades särskilt välkomna. Kyrkoherde emeritus Aurelius tackade på gästernas vägnar och berättade också om hur utgrävningen av kyrkoruinen börjat 1953. Därefter försågs platsen med ett träkors och har sedan dess använts för friluftsgudstjänster.

I Fröjerums missionshus anordnades på söndagen ett möte som samlade många besökare. Pastor Per-Inge Johansson från Hullaryd talade och ledde mötet. Vidare medverkade bröderna Rydh med sång och musik. Missionsförsamlingen bjöd på kaffe. En insamling till farbror Eriks barnverksamhet inbringade 965 kr.

3
2

Ingen ung åtvidabergare ska behöva gå sysslolös

Arbete åt alla. Det får inte bara bli en slogan. Det näringsliv som finns i kommunen ska få allt stöd. Det ger den bästa utdelningen. Det viktigaste i det här sammanhanget är att ungdomen får sysselsättning. Det kan vara fråga om vanliga jobb. Eller beredskapsarbeten i kommunen eller i företagen. Praktik eller fortsatt utbildning. Allt det här ska vi erbjuda — Ingen ung åtvidabergare ska behöva gå sysslolös.

Det skriver socialdemokraterna i Åtvidaberg i det kommunalpolitiska handlingsprogram som man nu lämnat ut. I det programmet anger partiet den fortsatta kampen för fler jobb som den viktigaste punkten.

Man anser att väljarna ska ha möjlighet att klart se vilken politisk åsikt som bestämmer i kommunen. Därför tänker socialdemokraterna fortsätta med sk begränsat majoritetsstyre. Dvs att majoritetspartiet eller partierna ska ha sitt folk på ordförande- och vice ordförandeposter i nämnder och styrelser.

Demokratier viktig

Socialdemokraterna anger också att man anser demokrati viktig. Alla åtvidabergare måste få mer information och en chans att framföra sina åsikter samtidigt som de förtroendevalda bör få rimligare arbetsvillkor. Dess-

utom vill partiet engagera fler i det kommunalpolitiska arbetet.

Barnomsorg och äldreomsorg anser socialdemokraterna viktigare än andra verksamhetsområden i Åtvidaberg. Partiets målsättning är att alla barn till föräldrar ska få plats på daghem eller hos dagmamma. Man lovar, faktiskt, att under mandatperioden fördubbla antalet daghemplatser i Åtvidaberg. Även om det inte räcker till att ta bort hela kön.

För de äldre sägs att det viktigaste är att de kan bo kvar hemma så länge som möjligt. Det ska man nå genom utbyggnad av den kommunala hemhjälpn och utbyggnad av serviceanläggningar.

Mer än bibliotek

Kultur är inte bara bibliotek, skriver partiet i sitt handlingspro-

gram. Fast det är förstås viktigt att biblioteket får en ordentlig permanent lokal. Nu tänker socialdemokraterna föra en progressiv kulturpolitik. Kommunen måste ge generösa bidrag till folkbildningen. Vidare behöver Åtvidaberg en stor, handikappvänlig samlingslokal. Hur det ska ordnas ska man ge förslag på under nästa mandatperiod.

På skolans område har partiet som målsättning att fullt ut genomföra SIA-skolan. I Falerum ska en ny skola byggas och tills vidare får barnen i Hannäs stanna kvar i sin kyrkskola. Man ska sträva vidare mot en lösning av gymnasiefrågan.

Det viktigaste för den socialdemokratiska fritidspolitiken är att ge föreningarna hyggliga ekonomiska villkor, skriver man. Turismen ska få bättre förutsättningar. Under den kommande mandatperioden ska man bestämma vad Folkparken ska användas till i framtiden.

Om framtida bostadsområden säger man sig vara av den bestämda uppfattningen att olika kategorier av människor måste få en chans att bo i samma områden.

Skatten är tung

I programmet talas också något om ekonomi. Det kommer att gå åt pengar, skriver partiet och fortsätter: Vi vet att kommunalskatten är tung att bära, tyngst för dem som tjänar minst. Men vi tycker ändå att vi måste ge kommunen så mycket pengar att viktiga saker kan uträttas. Vi vill satsa på för samhällsutvecklingen och den enskildas trygghet nödvändiga åtgärder.

CHRISTER BERG

Skolstyrelsen i Åtvidaberg begär 5 milj mer nästa år

4/7

Skolstyrelsen i Åtvidaberg begär i sitt statsförslag för nästa år att få ungefär fem miljoner mer till driften än vad man har att röra sig med under 1979. Det innebär att man räknat fram en driftbudget på 34,5 milj kr.

För den största ökningen, 4 milj, svarar grundskolan, där nästan hela summan på 21 milj kr utgörs av löner och personalomkostnader. Bl a innebär arbetstidsförkortningen för lärare ett ökat behov av 2 miljoner kr.

Skolstyrelse och skolkontor beräknas nästa år kosta 667 000 kr, vilket är en ökning med 120 000 kr. Här framhålls i kommentarerna

att utökad personalinflytande med olika slags arbetsgrupper komplicerar beslutsprocessen och innebär ytterligare press på administrationen. Lagen om anställningsskydd ökar kraven på långsiktig personalplanering och försvårar anställning av extra personal vid tillfälliga arbetstoppar. Nyheter inom skolan ökar även arbetsomfånget inom skoladministrationen.

Skolstyrelsen begär 4,5 milj kr för driften av skolor och andra lokaler. Man erinrar om att södra kommundelen behöver bättre skollokaler men att ett sjunkande elevental försvårar planeringen. Kammarboskolan, som härbergar musikskolan och gymnasieskolan, är mycket bristfällig.

Vidare påpekas att underhållet av skolans fastigheter varit otillräckligt i flera år och att en satsning måste göras på lokalernas underhåll om man inte vill äventyra fastigheternas bestånd.

Skolmåltiderna kommer nästa år att kosta sammanlagt 2,7 milj kr. Läsåret 1978-79 låg kostnaden på 2,4 milj kr vilket betyder en portionskostnad på 7 kr och 37 öre. En bra bit över hälften av kostnaden utgörs av löner.

Skolskjutsarna blir också dyrare. Kostnaden ökar med 73 000 till 1,1 milj kr. Ungefär 500 elever skjutsas varje år till skolan.

Psykolog- och SYO-verksamheten budgeteras till 241 000 kr.

Gymnasieskolan, som förra läsåret sysselsatte ca 70 elever, beräknas få något större omfattning. Kostnaderna ökar därmed också. Från 2,2 till 2,5 milj kr. Musikskolan tillförs enligt förslaget ytterligare 73 000 kr och kommer 1980 att kosta nära 700 000 kr. Skolstyrelsen erinrar om att musikintresset är stort i Åtvidaberg och att så många grundskoleelever som möjligt ska få delta i musikundervisningen.

CHRISTER BERG

5/7

Länsstyrelsen:

Ca 250 Facitanställda hade fel Åtvidsfullmäktige gjorde rätt

Kommunfullmäktige i Åtvidaberg handlade formellt riktigt när man i november 1977 beslutade att bygga till och om nya kommunalhuset. Det säger länsstyrelsen i ett nyligen fattat beslut med anledning av att närmare 250 Facitanställda överklagat fullmäktigebeslutet. De Facitanställda ansåg att ärendet inte var tillräckligt berett enligt kommunallagen. Men länsstyrelsen har således motsatt uppfattning.

Ända sedan det stått klart att den kommunala förvaltningen vuxit så mycket att man behöver väsentligt större utrymmen för den ökande skaran tjänstemän har det rått delade meningar om hur problemet bäst borde lösas.

Man kan framför allt urskilja två sidor. Den ena menar att kommunalkontoret ska ligga mitt i centrum och att man ska ha egna lokaler. Till den här sidan hör t ex socialdemokrater, centerpartister och merparten av kommunens tjänstemän.

Den andra sidan tycker det verkar fånigt att bygga för dyra pengar när Facit har ett stort, modernt kontorslandskap att hyra ut och som anses både billigare och större än nuvarande kommunalhus med tillbyggnad. Till den här sidan hör bl a moderater, folkpartister och i varje fall 250 Facitanställda.

Vid kommunfullmäktiges sam-

manträde rådde halvt kaos sedan Facit dagen innan och samma dag presenterat kommunen nya hyressiffror liksom sin syn på kommunens förhandlingstaktik. Fullmäktige bröt sammanträdet i nära en timme för enskilda partidiskussioner.

Så småningom beslutade man att bygga till och om de egna lokalerna. Undertecknarna av besvärsskrivelsen tyckte inte att ärendet blivit ordentligt berett genom behandlingen av breven från Facit. Vidare klagade man på att kommunens siffror inte var dagsaktuella och dessutom grundade sig på räntesatser m m som saknar grund och vida avviker från verkligheten.

Men efter halvannat års grannande finner länsstyrelsen att kommunfullmäktige handlat rätt.

För några månader sedan försökte moderater och folkpartister få till stånd en omprövning av be-

slutet att bygga till kommunalhuset. Något gehör fick man inte av övriga partier.

Arbetet med om- och tillbyggnaden är i full gång. På planeringsstadiet. Centrala byggnadskommittén har lämnat ut hela projektet för anbudsgivning. I början av augusti utses entreprenör och redan under senare delen av månaden ska jobbet sättas i gång. Till semestrarna nästa år ska allt vara klart.

Tillbyggnaden ger 720 kvm. Ombyggnaden innebär framför allt en rad energibesparande åtgärder. Alltsammans är kostnadsberäknat till 5,2 milj kr. Den beräkningen gjordes i början på året. I ett memorial från augusti 1977 beräknades tillbyggnaden kosta 3,1 milj. I en PM från april 1976 förelåg en beräkning på 1,6 milj för en något mindre tillbyggnad.

CHRISTER BERG

s vill ha fortsatt majoritetsstyre Minoritetsföreträdare kan få arvode

Socialdemokraterna i Åtvidaberg är inte beredda att ändra på den styrelseordning som gäller i kommunen. I Åtvidaberg tillämpas s k samlingsstyre med majoritetsinslag. Det innebär att i Åtvid tillsätts majoriteten, dvs socialdemokraterna, kommunalråd och alla ordförande och vice ordförandeposter i samtliga nämnder och styrelser.

Partiet menar att systemet fungerar bra, även om man har förståelse för att oppositionen har

behov av utredningsresurser och att det kan vara skäligen med ett särskilt arvode till företrädare för minoriteten.

Det framgår av den delrapport, som en politiskt tillsatt demokratigrupp nu gett offentlighet åt. Gruppen har tillkommit på initiativ av socialdemokraterna, som i en motion i kommunfullmäktige ville ha en översyn av den kommunala demokratin. Tyngdpunkten skulle ligga på att ta fram förslag på förbättringar av de förtroendevaldas arbetssituation.

Arbetsgruppen tog sig namnet demokratigruppen. I den ingår Olof Sandqvist (s), Birgit Johansson (s), Åke Andersson (c), Sven Carlsson (m), Bengt Persson (fp) och Gunnar Svensson (kds).

I demokratigruppen framhöll de borgerliga representanterna att med den styrelseordning som i

dag tillämpas ges inte minoriteten möjlighet att arbeta på samma villkor som majoritetspartiet. Man hänvisade till den statliga demokratiutredningen, där det underströks vikten av att såväl majoriteten som minoriteten har goda arbetsmöjligheter. Om man vill ha en ökad offentlig debatt måste även minoritetspartierna ha goda arbetsförutsättningar.

I demokratigruppen förordade minoritetspartierna en styrelseordning där majoritetspartiet nöjer sig med att tillsätta kommunalråd och ordförandeposter i nämnder och styrelser. Och att minoriteten får vice ordförandeposterna. Då skulle man bättre kunna följa det kommunala arbetet.

Men så blir det alltså inte. Där emot kan socialdemokraterna tänka sig arvode till minoritetsföreträdare.

Minoritetspartierna klagade också på att de inte kan följa budgetarbetet på lika villkor som majoritetspartiet. Demokratigruppen har beslutat föreslå att vid arbetet med 1980 års budget ska en representant för minoritetspartierna få tillfälle att tillsammans med kommunalrådet delta i budgetarbetet.

Demokratigruppen behandlar i den här delrapporten ytterligare en lång rad frågor om arbetsformer i kommunala organ, om de förtroendevaldas arbetsförutsättningar och om ersättning till politikerna. Här redovisas ett axlock.

Man anser att kommunfullmäktiges sammanträden är väl förberedda och tar rimlig tid. Här behövs ingen ändring av arbetsformerna.

Kommunstyrelsen sammanträden som sällan föregås av politisk beredning anses långa och krävande. Här föreslås en översyn av delegationsmöjligheterna. Planeringsutskottet bör finnas kvar som beredningsorgan för vissa större frågor.

Demokratiutredarna rekommenderar att samtliga nämnder och styrelser ser över reglerna för

delegation så att småändren kan läggas på enskilda nämndledamöter. Därigenom kan man i resp nämnd ägna sig åt de stora och de principiella frågorna.

För att ge politikerna mer tid för sin politiska verksamhet föreslås att sammanträden i nämnder och styrelser äger rum på dagtid. Man vill ha bättre ordning på kallelser. Dessa ska skickas ut i så god tid, åtta dagar före mötet, att ledamöterna hinner läsa handlingarna.

Alla i gruppen har noterat att beslutsunderlaget till varje möte blivit allt omfattigare. Därför vill demokratigruppen rensa litet bland alla handlingar och dessutom ha en sammanfattning på utredningar. Alla inom den kommunala förvaltningen rekommenderades att tänka på språket. Eventuellt får berörda tjänstemän gå en kurs.

I framtiden vill demokratigruppen att respektive nämnd ska styra utredningar genom att ge utredaren klara direktiv. I dag överläts ofta en utredning till den enskilde tjänstemannen vilket i vissa fall uppfattas som tjänstemannavälde.

Ur rättvisesynpunkt tycker man att alla medborgare ska ha samma möjlighet att åta sig kommunala uppdrag. Därför kommer demokratigruppen att så småningom lämna förslag på hur man exempelvis ska lösa barntillsynen så att fler kvinnor kan engageras. Man anser också att fler pensionärer ska kunna delta i det kommunala arbetet.

Den ekonomiska ersättningen för kommunala uppdrag ska vara på en sådan nivå att ingen ska vara förhindrad att åta sig kommunala uppdrag av ekonomiska skäl. Därför förordas en översyn av ersättningarnas storlek.

Socialdemokraterna vill införa fast årsarvode till en del vice ordförande. Det förslaget motsätter sig, fränsett kds, de borgerliga partierna.

Sutligen finner samtliga det angeläget att kommunen beslutar om bidrag till partianordnad utbildning.

CHRISTER BERG

Långa maskrosblad

Det växer så det knakar här och var ute i naturen. Inte minst på en dikeskant i Fröjerum öster om Åtvidaberg. Där är särskilt maskrosbladen på väg uppåt. Fredrik Johansson, som bor i trakten, hittade häromdagen flera långa blad. Det längsta mätte 70 cm. Kan det vara nåt? undrade han. Så fick vi då anledning att berätta att rekordnoteringen för Åtvidaberg är 75 cm. Men Correspondentens Gyldene Bokh vet att skryta med ett rekord från 1942 då någon visade upp ett 110 cm långt maskrosblad.

Åtvids ungdomskör på skiva

Åtvids ungdomskör sjunger... är den anspråkslösa titeln på ett stycke unik Åtvidabergsk musikhistoria i LP-form. Kanske mest för att det nu till mångas glädje och någras förvåning finns bevarat på skiva det som man i Åtvidaberg under senare hälften av 70-talet hunnit bli så bortskämd med. Nämligen ett stort antal högtidsstunder med den av musikdirektör Ingemar Ericsson skapade ungdomskören.

I dag är Åtvids ungdomskör i sin gamla besättning ett minne blott. Kvar finns den nyligen utkomna LP-skivan, ett antal privata bandupptagningar och förhoppningen om en come back, om än tillfällig.

Åtvids ungdomskör sjunger... spelades in under tre hektiska dygn i Åtvids stora kyrka förra våren. Egentligen var det meningen att skivan skulle givits ut till julen '78. Men olika omständigheter försenade utgivningen. Nu hann emellertid LP:n bli färdig i grevens tid, dvs dagen innan kören gjorde sitt sista offentliga framträdande i Åtvid.

En rolig sak i sammanhanget är förstås att fränsett gravering och pressning av skivan och tryckning av det exklusiva omslaget är hela utgåvan även rent tekniskt en Åtvidabergsprodukt. Med Sten-Åke Carlsson, Peter Ohlin och Arne Flink i huvudrollerna.

Inte heller nu gör Åtvids ungdomskör någon besviken. Skivan är helt enkelt ett dokument över den nyansrika, latinskt klingande, mäktigt romantiska och genomsäkra musikalitet som i flera år präglat den Ericssonska kören. Någon kanske tycker det är överord. Men de brister man eventuellt kan finna, inklusive åsikter om procedurerna efter inspelningen, är trots allt försumbara i förhållande till den upplevelse man får när man lyssnar.

Från den inledande medeltida processionshymnen Alta trinita beata, över Otto Olssons Jesu dulcis memoria med härliga barytonsoli av Torbjörn Hedman och fram till Åtvidabergaren Otto Zetterbergs Menuett vid Templet.

CHRISTER BERG

5/7

9/7

Imponerande rabarberblad

I Yxnerum är det ordentlig fart på rabarberna i år. Det kan Ann-Marie Duktig som bor strax bredvid kyrkan bekräfta. Bland alla sina rabarberstånd har hon hittat en hel del blad av imponerande storlek.

Det allra största är 79 cm på tvären och 82 på höjden. Tog man dessutom och räknade med stjälken så blev längden 129 cm. Imponerande, javisst, men ändå ett stycke kvar till den allra värsta

noteringen i vår Gyldene Bokh där för rabarberblad står 114 på längden och 101 på bredden. På bilden rabarberblad, Ann-Marie Duktig och dottersonen Morgan.

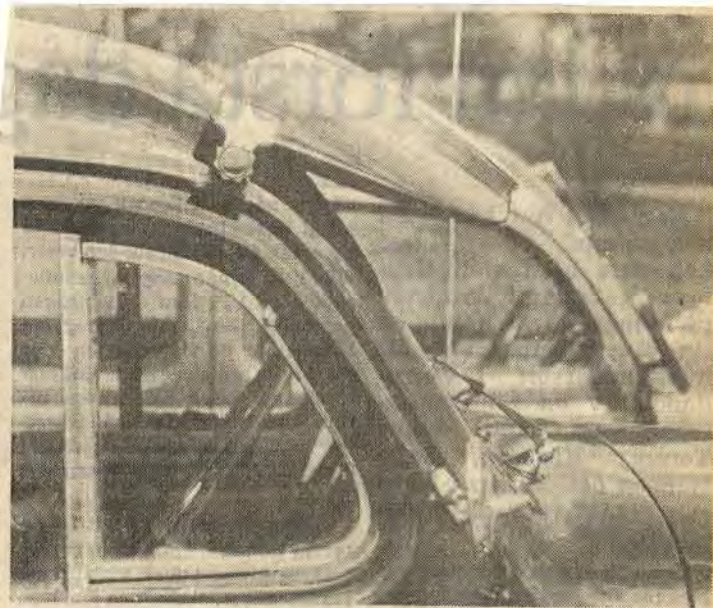
JAG HAR HITTAT ett jättelångt maskrosblad, berättade en förhoppningsfull röst i telefonen på Correspondentens redaktion i Åtvid häromdagen. Rösten tillhörde fjortonårige Fredrik Johansson. På en dikeskant i trakten kring Fröjerum hade han gjort syndet. Bladet är 70 cm långt, rapporterade han glatt. Men sedan blev han lite besviken när vi talade om för honom att Åtvidabergsrekordet för maskrosblad låg på 75 cm. Så Fredrik ut till att leta med måttbandet i högsta hugg. Först hittade han ett blad som tangerade Åtvidabergsrekordet.

Fortsatta efterforskningar på dikeskanterna gav än bättre resultat. Så det nya rekordet för Åtvid ligger nu på 82 cm. Tills vidare. För vi såg nog glimten i ögat på Fredrik när han fick reda på att Correspondentens Gyldene Bokk har en notering från 1942 på 110 cm

11/7

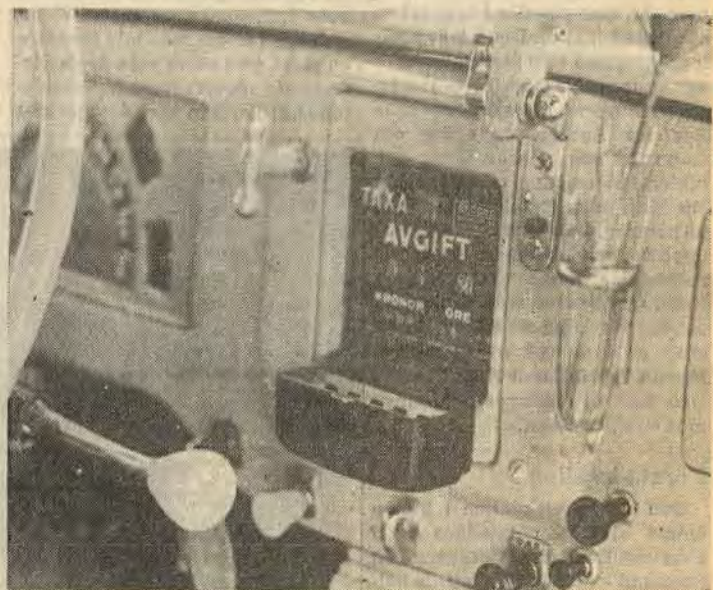
Bo Petersson och Claes Sjöman jobbar ihop med sina jeepar. Det betyder att man fått Claes Sjömans jeep, den högra, körbar men inte körklar

Volvodroskan är försedd med gangsterkeps

Kylarmaskot på Dodge modell -36

... och en gammal taxamter från Svängsta

12/7

Debattfråga:

Var skall nya servicehusen för pensionärer byggas?

Så ska vi ha't. Men var?

Det är i ett nötskal inställningen till förslaget att ge de äldre i Falerum och Hannäs en ny boendeform. Det verkar som om alla, fränsett distriktsläkarna i Ätvid, är överens om att de gamla utdömda ålderdomshemmen i Hannäs och Gärdserum skall ersättas med servicebostäder. Politikerna har beslutat att det är i Falerum servicebostäderna ska byggas. Problemet är bara var i Falerum. Om de äldre ska få bo på "bankgärdet" mltt i byns centrum eller mera avlägset på andra sidan ån.

Falerumsborna själva verkar vara hundraprocentigt övertygade om att "bankgärdet" är rätt plats. I varje fall att döma av remissvar till sociala centralnämnden och de människor Correspondenten talat med.

I bakgrunden finns en utredning där politiker, tjänstemän och en speciell grupp med vårdbiträden, vaktmästare, hemsamariter m fl lagt fram olika förslag på hur man skulle kunna få ett funge-

rande serviceboende i Falerum. I förslaget ingår också alternativen "bankgärdet" och "andra sidan ån".

Närhet till skolan

Det som talar för det senare förslaget är bl a den praktiska nytan av närhet till den planerade skolan i Falerum, och det natursköna läget. Men i så fall krävs en ny bro över Storån — dels för att förkorta avståndet till affärer, buss, järnväg osv, dels för att göra vägen till centrum trafiksäker.

När man tittar på remissvaren ser man att det här alternativet stöds av Ätvidabergs arbetarekommun, av folkpartiet, fritidsnämnden och kommunalarbetareförbundet. Men i synpunkter från 20 föreningar, organisationer eller grupper av människor vill de flesta ha servicebostäderna i centrum.

Bankgärdet bäst

Det tycker Hannäs pensionärsförening. Och Gärdserums kyrkbrödrakar, som tycker det är viktigt att de som bor i servicebostäderna har möjlighet att uppleva liv och rörelse i närheten av sin bostad.

Gärdserums lottakar tycker precis som Falerums vattenförening och Gärdserum—Hannäs pas-

toratskyrkoråd att "bankgärdet" med närheten till affärer, bank, postinlämningsställe, kiosk, buss-hållplats och järnväg har de största fördelarna.

Bankgärdsalternativet får också stöd av DHR, centern, Ätvids kyrkoråd, delvis av distrikts-sköterskorna och indirekt av kulturnämnden som inte på några villkor vill vara med om att flytta på biblioteket.

Correspondenten har också noterat att befolkningen i bygden är enhällig. Servicebostäderna ska ligga på "bankgärdet", säger man.

Lägenhet i markplan

Annars tycker nästan alla att idén med servicebostäder är mycket bra. De äldre får enligt skissen en tvärumlägenhet på markplanet. I varje byggnad finns det två sådana lägenheter som är speciellt planerade för gamla och människor med rörelschinder.

Byggnaderna placeras på ett begränsat område där det också finns en gemensamhetsbyggnad. Där ska det finnas matsal, kafforium, bad, terapilokaler, rum för fot- och hårvård, bibliotek osv. Den som vill klara sig själv kan göra det i sin egen lägenhet. Andra kan utnyttja de serviceanordningar som finns.

Det här är "bankgärdet" i Falerum. Här bör servicebostäderna för äldre byggas. Det tycker i varje fall Falerumsborna själva och många med dem

FALERUM

Veteranbilsägare:

— Jag säljer den aldrig!

— Jag säljer den aldrig!
Säger Gösta Karlsson i Falerum. Med lika fast stämning som han ömt handskas med sin 43-åriga ögonsten.

Gösta Karlsson tillhör den där envetna, händiga och litet galna typen av människor som i årtal kan ta varje ledig stund i akt att skruva sönder och skruva ihop, putsa och förbättra, skaffa reservdelar eller helt enkelt bara prata gamla bilar.

Dodge 1935

Bilen som han inte skulle kunna tänka sig att sälja för allt smör i Småland är en Dodge av 1936 års modell. Den är pedantiskt skött. Det glänser i lacken och luktar rent i kupén. Trots den aktningvärda åldern har Dodgen bara rullat 7 000 mil. Den 87 hästar sexcylindriga motorn spinner som en katt.

Den här bilen köpte Gösta Karlsson för 15 år sedan i Motala. Själv har han deltagit i två veteranrallyn med sin brunlackade Dodge.

Volvodroska

För säkerhets skull, det är ju inte så mycket annat att göra med Dodgen än att putsa den, har Gösta Karlsson också köpt in en 25 år gammal stadig Volvodroska. Den hittade han i Tranås för två år sedan. Volvon var då i skrotfärdigt skick. Men bit för bit, lördag efter lördag, söndag efter söndag jobbade Gösta Karlsson med droskan.

Allt slitet har gett resultat. I dag står Volvon där i fullt körfärdigt skick. Med gangsterkeps, taxameter av gammal typ, stora breda fotbräden och allt.

Vanligaste modellen

Det har visat sig att det är näst intill omöjligt att komma över reservdelar till Volvodroskan, berättar Gösta Karlsson. Och ändå var det här för en 30 år sedan den kanske vanligaste taximodellen i landet.

Efter att ha sökt över halva Sverige efter delar är nu också Volvon klar.

Volvon har gått ca 60 000 mil. Den sexcylindriga motorn är på 93 hästar. I Sverige finns det i dag en enda sådan här bil kvar i trafik. Och 15–20 andra exemplar som entusiaster plockat ihop.

Innehavet av Volvon gör Gösta Karlsson berättigad att vara med i den rätt exklusiva PV-klubben.

— Nix, den är inte till salu, säger Gösta Karlsson om sin ögonsten, en brunlackerad Dodge 1936. Bilen har bara rullat 7 000 mil. Den 87 hästar starka sexcylindriga motorn spinner som en katt

Gösta Karlssons båda bilar väcker förstas stor uppmärksamhet i det lilla samhället. Men han är faktiskt inte ensam om sin hobby. I det gamla nedlagda tegelbruket där Gösta brukar hålla till har han sällskap av Claes Sjöman och Bo Petersson. De båda har specialiserat sig på Willys jeepar.

De köpta var sitt exemplar av en lantbrukare för fyra år sedan men började inte med det egentliga renoveringsarbetet förrän för två år sedan. I stället för att jobba parallellt hjälps båda åt med en jeep i taget.

Arméjeeps

Det betyder att Claes Sjömans 50:a nu är körbar om än inte körklar. Därefter är det dags att ta itu med Bo Petersson sex år äldre jeep. Från början ett amerikanskt arméföordon. Under ett par lager färg har Bo Petersson skrapat fram den amerikanska stjärnan på motorhuven.

Målet för båda är att få jeeparerna att åtminstone till det yttre se ut som de gjorde i ursprungligt skick även om man bättrar på med annan motor osv. Och förstas att få dem att klara besiktningen.

CHRISTER BERG

Har man en droska så hör det förstas till att man har en äkta gammal droska chaufförmössa

Vilken kväll vid Grävsjön!

Jo, det skulle bli fotbollsmatch mellan alla vuxna som ville (och vågade) och alla barnen.

Man skulle spela på en äng som bonden precis hunnit slå och räfsa ihop gräset på. Så därför doftade det väldigt gott om fotbollsplanen. Fast den luktade väldigt mycket. Och så var den väldigt hal att spela på.

Solen hade hunnit gå ner när matchen skulle börja. Men det gjorde inte så mycket, för det var ljus ändå.

Domare var Peter Ohlin. Stor och kraftig och ganska hes för han hade pratat rätt högt och mycket förut. Precis innan avspark så säger han:

Det är ju givet hur den här matchen ska sluta. Men vi spelar den ändå!

Vilken domare, va? Naturligtvis vann alla barnen. För Peter hade hittat på en massa nya regler som mest tycktes gälla dom som var äldre än 12 år och längre än 150 cm.

Det här hände samma kväll som en massa barn skulle få övernatta vid Grävsjön. Det gällde alla barn som var med på badresorna till Domarvik, som platsen heter. Grävsjön ligger i Hannäs mitt ute på landet i Åtvidaberg.

I tre veckor skjutsas barn från hela trakten till Domarvik. Där får man bada, paddla kanot,

fiska, grilla korv, spela en väldig massa spel, äta, klla myggbett, gå tipspromenader, sola osv, osv.

Höjdpunkten på badresorna är den kväll när det blir övernattninng. Just den kvällen får föräldrar, syskon och andra vara med.

*

Den här gången hade Peter och de andra ledarna ordnat med en underlig tipspromenad. För det var inte bara att svara 1x2 utan alla skulle göra saker också. Kasta pil på ballonger eller träffa en hink med bollar eller, det var roligast av allt (åtminstone för oss som tittade på), hoppa så länge som möjligt på en kängurustylta.

Ni skulle ha sett hur pappor och mammor och en och annan morfar och farmor hoppade omkring. Barnen skrattade så dom grät.

Så småningom kördes föräldrar och andra iväg hem. Sen? Vad tror du? Tror du barnen gick och la sig i tälten för att sova? Nix. De stack ner till sjön för ett kvällsdopp. Sen, efter tandborstning, kröp alla in i sina tält. Och fnissade så länge att man knappt tors säga det.

*

Tidigt på morgonen var var uppstigning. Barnen bestämde att det var lagom att gå upp kl 3 på morgonen. För det är då som fisken nappar. Så medan naturen sakta vaknade till liv och dimslöjorna skingrades på Grävsjön satt över tjugo personer där och tittade på flöten.

När de sedan var dag, ör frukost och när det blivit ljusan dag då var det förstas en och annan pojke och flicka som hade besvärligt med ögonlocken. Men det är så det skall vara. Om man haft riktigt roligt.

Det är minsann inte så lätt att hoppa på en kängurupinne. Fråga Elisabeth Svensson. Men roligt hade hon. Och alla som tittade på

Det här är Domarvik i Hannäs dit en massa barn under tre veckor får åka på badresor. På den här ängen spelas varje år en viktig fotbollsmatch mellan barn och vuxna. På ena kanten står en gammal, gammal lokomobil. Det är inte en kanon från 1800-talet, om någon trodde det

Text och bild:

CHRISTER BERG

Efter en fnissig natt och en uppfriskande fisketur smakar det förstas gott med frukost

Är det badresor så är det. Barnen som var med på årets badresor till Domarvik hade oftast varmt och härligt badvatten

Klockan är tre på morgonen. Det är då som det nappar bäst. Det försäkrade alla barnen som var med på övernattninng. Om det är sanning eller om det bara var ett knep att väcka ledarna är just frågan